

Chúng ta tội hại vì não du nhập TRIZ cũng nhờ phương pháp luận sáng tạo tồn tại rất sớm (ngay từ những thập kỷ đầu của nó) những nơi lại ít người biết hay nghe nói đến. Và nếu tiếp xúc, làm quen thì cũng phải mất một khoảng thời gian nào đó mới tìm thấy “nấm” nhờ những “khai niệm mô hình” về môn khoa học con khai mỗi ngày – khoa học về sáng tạo. Chẳng hạn nhờ bản thân tôi, tôi cũng đã từng cảm thấy choáng ngợp khi mới tiếp xúc với nó mà dù đã có giới thiệu và chuẩn bị từ trước thì vẫn phải mất một thời gian khai đại mới “daim liệu lớn” ... cấp sách thì học tiếp. Nhiều nay cho thấy, “sáng tạo” là một “cái gì đó” khai mỗi ngày với chúng ta. Nó khiến chúng ta phải “rung mình” khi nghĩ rằng nó quá xa với nó với tầm tay của chúng ta – một cái gì đó quá lớn lao - và rồi không “daim” thì tìm các ý tưởng “sáng tạo”...

Nếu nói ta nâng chuyên mình trong giai đoạn công nghiệp hiện đại của thời kỳ quá độ thì lên chủ nghĩa xã hội. Do nó rất cần nên những con người năng nổ, hăng say lao động, coi trọng nội dung, ham hiểu biết và óc sáng tạo, ... Chúng ta cũng coi một nguồn dồi dào khai dồi dào, nó lại thể hiện trên một lĩnh vực lao động này tiềm năng! Song, chúng ta lại chần chừ biết cách sử dụng chúng một cách hiệu quả và cũng chần chừ kích thích óc cái hệ thống nội hoạt năng một cách năng nổ Nguyễn nhân của vấn đề này coi thể nói hiệu quả do cô chế hoàn cảnh,...

song trong nội cũng coi một phần do hệ thống giáo dục của chúng ta hiện nay. Đây là một hệ thống nói phát triển dựa trên nền tảng của hệ thống giáo dục do chế độ thời dân chủ xã hội, vì vậy nên nơi con tồn tại khai nhiều thiếu sót. Ở trong trường, học sinh nói hòa hảo, coi trọng sáng tạo những hỏi không biết sáng tạo là gì? sáng tạo cái gì? sáng tạo nhờ thế nào? Bởi vì, người thầy giáo nào thay hỏi làm tất cả Chờ kẻ do căn bệnh sinh danh hiệu (không biết vì lý do kinh tế hay nhà chạy theo thành tích) mà mỗi số nói, các “trung tâm nhân giống cừu Dolly” nào ra nói dựa trên nền tảng các trang thiết bị sản xuất (trường học). Nhiều nay, cũng thêm nhiều lý do khác, nó khiến cho học sinh ngay cả trường nên thói năng hèn, hỏi (phần lớn) sẽ chẳng biết phải làm gì nếu nhờ không nói vào học tiếp ôi các trường dạy nghe sau khi học xong trung học phổ thông và may mắn hèn hỏi những cùng chung số phần, khi mà các coi nhân môi ra trường cũng lại phải mất một khoảng thời gian và một lĩnh vực kinh phí cũng không nhỏ nữa nữa thì nào tạo lại thì môi coi thể “xai” nói...

Một tháng cảnh đẹp nếu không coi người tìm nên thông thạo thì không thể nói là kỹ thuật một tác phẩm hay nếu không nói in thì cũng chẳng nói coi là kinh nghiệm, một ý tưởng tốt nếu không công bố thì nó cũng sẽ chẳng bao giờ là hoàn hảo cả Theo tôi nghĩ, trong một thời gian không xa, “phương pháp luận sáng tạo” coi thể sẽ trở thành một môn học không thể thiếu trong các trường phổ thông. Nếu thế thì tại sao, ngay từ bây giờ chúng ta không biến soạn ra những bộ giáo trình nhà chuẩn bị cho nhiều nói trước khi nói xảy nên? Tôi nói biết coi rất nhiều trong số các anh chò nào theo học phương pháp luận sáng tạo là giáo viên hay coi “dạy

